

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 7.3.2001
KOM(2001) 113 slutlig

2001/0062 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**OM UPPRÄTTANDET AV ETT SYSTEM FÖR MEDELFRISTIGT EKONOMISKT
STÖD TILL MEDLEMSSTATERS BETALNINGSBALANS**

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

Inledning

Det nuvarande systemet för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans infördes genom rådets förordning 1969/88 av den 24 juni 1988. Genom denna förordning sammanfördes två gemenskapssystem för ekonomiskt stöd, nämligen systemet för medelfristigt ekonomiskt stöd¹ och systemet med gemenskapslån för stöd till medlemsstaternas betalningsbalans², i ett enda system för medelfristigt ekonomiskt stöd.

Vid Europeiska rådets möte den 16 juni 1997 antogs en resolution om införandet av ett växelkurssystem under den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen. Detta system gör det möjligt att kontrollera om de medlemsstater som önskar införa euron efter den 1 januari 1999 har uppfyllt vissa konvergenskriterier som anges i artikel 121 i fördraget. Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som inte ingår i euroområdet ingick ett avtal den 1 september 1998 om utformningen av ett växelkurssystem under tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen.

Systemet för ekonomiskt stöd kan tillämpas av rådet, antingen på initiativ från en medlemsstat som har stora svårigheter eller som löper stor risk att få svårigheter med bytesbalansen eller kapitalbalansen, eller på initiativ från kommissionen i enlighet med den roll den tilldelas i artikel 119 i fördraget, som fortfarande är i kraft under den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen för de medlemsstater som är föremål för ett undantag³.

Efter en granskning av situationen i den berörda medlemsstaten kan rådet besluta om att bevilja ett lån eller lämplig finansieringsmöjlighet samt om dess storlek, genomsnittliga löptid, uppläggning och vilka ekonomisk-politiska villkor som det medelfristiga ekonomiska stödet skall vara förenat med. Den eventuella finansieringen av hela eller en del av det medelfristiga ekonomiska stöd som medlemsstaterna bidrar med beslutas också av rådet. Systemet med ekonomiskt stöd gör det inte endast möjligt att snabbt bevilja ett betydande ekonomiskt stöd, utan även att, genom att finansieringen är förenad med villkor, förstärka de finansiella marknadernas förtroende för det berörda landets förmåga att reda ut sin situation.

Sedan rådets förordning av den 24 juni 1988 trädde i kraft har det gemensamma systemet tagits i anspråk vid två tillfällen till förmån för två olika medlemsstater. Vid det första tillfället, som inträffade 1991, beviljades ett lån på 2,2 miljarder euro som skulle betalas ut i tre delbetalningar (varav endast den första delbetalningen på 1 miljard euro faktiskt betalades ut) och den senaste gången rådet fattade ett beslut på grundval av förordningen, vilket skedde i januari 1993, gällde det beviljandet av ett lån på 8 miljarder euro som skulle betalas ut i fyra delbetalningar (varav endast de två första på två miljarder euro faktiskt betalades ut).

Prövning av det gemensamma systemet för ekonomiskt stöd

I enlighet med artikel 12 i den aktuella förordningen har rådet vid flera tillfällen sedan 1988 på grundval av en rapport från kommissionen, efter Ekonomiska och finansiella kommitténs⁴

¹ Rådets beslut 71/143/EEG (EGT L 73, 27.3.1971), senast ändrat genom beslut 86/656/EEG (EGT L 382, 31.12.1986).

² Rådets förordning EEG 682/81 (EGT L 73, 19.3.1981), senast ändrad genom förordning EEG 1131/85 (EGT L 118, 1.5.1985).

³ I den mening som avses i artikel 122 i EG-fördraget.

⁴ Den 1 januari 1999 ersattes Monetära kommittén av Ekonomiska och finansiella kommittén.

yttrande och efter samråd med Europaparlamentet prövat om det system som har upprättats fortfarande, i dess principer, närmare bestämmelser och tak, uppfyller det behov som föranledde dess införande.

Vid granskningen i oktober 1997 av kommissionens rapport om prövningen av systemet för ekonomiskt stöd antog rådet slutsatser⁵ enligt vilka den ansåg att systemet fortfarande uppfyller de behov som föranledde dess införande och önskade att frågan skulle prövas på nytt när den tredje fasen av den ekonomiska och monetära unionen hade inletts.

I kommissionens rapport⁶ från november 1999 till rådet och Europaparlamentet, som ägnas prövningen av det gemensamma systemet för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaternas betalningsbalans, gjorde kommissionen bedömningen att instrumentet bör bibehållas samtidigt som den dock anser att det alternativ som innebär att de lån som beviljas med hjälp av detta instrument helt eller delvis kan finansieras av de övriga medlemsstaterna bör avskaffas och att det nuvarande taket på 16 miljarder euro bör sänkas till 12 miljarder euro.

I Ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande⁷ från den 14 juli 2000 om kommissionens rapport förklarar den att den delar de ståndpunkter som kommissionen anger i slutsatserna.

Inom ramen för granskningen⁸ av nämnda rapport från kommissionen har Europaparlamentet uttalat sig för att behålla instrumentet för ekonomiskt stöd och att ändra systemets rättsliga ram så att det beaktas att den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen har inletts. Europaparlamentet gav sitt stöd till kommissionens rekommendation att minska det nuvarande lånetaket från 16 miljarder euro till 12 miljarder euro och uppmanade samtidigt kommissionen att undersöka möjligheten att skapa ett lämpligt system för att stödja kandidatländernas betalningsbalans som skulle kunna ingå i strategin inför anslutningen.

Rådet utvärderade instrumentet för ekonomiskt stöd mot bakgrund av kommissionens rapport och de yttranden som Ekonomiska och finansiella kommittén och Europaparlamentet gjort och formulerade sedan sina slutsatser vid sitt sammanträde den 14 december 2000. Rådet är för att instrumentet behålls och att den rättsliga ramen anpassas. Det förordade en ändring av den nuvarande förordningen där det skall föreskrivas att de lån som beviljas inom ramen för detta system endast får finansieras via kapitalmarknaderna och ansåg att systemets tak bör sänkas från 16 miljarder euro till 12 miljarder euro. Det uppmanade kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett förslag till ändring av förordning (EEG) nr 1969/88 i vilket dessa önskemål beaktas.

Synpunkter på de enskilda artiklarna

Artikel 1 syftar till att beakta följande ändringsförslag:

- Sedan den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen inleddes (1 januari 1999) skall endast de medlemsstater som är föremål för ett undantag beträffande deras deltagande i den ekonomiska och monetära unionen fortfarande omfattas av systemet.

⁵ Ekofinrådets 2032:e sammanträde av den 13 oktober 1997.

⁶ KOM(1999) 628, slutlig, 26.11.1999.

⁷ Dokument EFC/ECFIN/312, slutlig, 31 maj 1999.

⁸ Rapport från Utskottet för ekonomi och valutafrågor från den 11 oktober 2000 (A5-0277/2000 SLUTLIG)

- Med tanke på den avsevärda minskningen av antalet medlemsstater som omfattas av systemet sänks lånetaket från 16 miljarder euro till 12 miljarder euro.

- Utvecklingen av ny finansieringsteknik som används på kapitalmarknaderna och av de finansiella instituten samt behovet av att minska finansieringskostnaden för den medlemsstat som erhåller lånet gör det önskvärt att utvidga kommissionens befogenheter till att omfatta skuld- och räntesvappar.

Artikel 2 avser nu specifikt de medlemsstater som är föremål för ett undantag och där anges närmare vilka uppgifter Ekonomiska och finansiella kommitténs har vid tillämpningen av systemet (denna kommitté ersatte Monetära kommittén i samband med övergången till den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen, i enlighet med artikel 114.2 i fördraget).

I **artiklarna 3 och 4** preciseras hur systemet skall tillämpas och samtidigt beaktas den nya numrering som infördes i fördraget efter ratificeringen av Amsterdamfördraget.

I **artikel 5** preciseras vilka kommissionens och Ekonomiska och finansiella kommitténs olika uppgifter är vid fastställandet av vilka ekonomisk-politiska åtgärder som den medlemsstat som beviljas ett gemenskapslån måste vidta.

I **artikel 6** införs principen om att de lån som beviljas enligt detta system skall vara förenligt med det system för mycket kortfristig finansiering som Europeiska centralbanken kan bevilja. Det sistnämnda systemet infördes genom det avtal som den 1 september 1998 ingicks mellan Europeiska centralbanken och centralbankerna i de medlemsstater som inte tillhör euroområdet och i vilket det anges hur ett växelkurssystem under den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen fungerar.

I **artikel 7** anges reglerna för hur upp- och utlåning inom ramen för systemet skall gå till och de regler som angavs i förordning 1969/88 kompletteras enligt följande:

- I artikel 1 i detta förslag utvidgas kommissionens behörighetsområde till att omfatta skuld- och räntesvappar. I de fall kommissionen i syfte att sänka finansieringskostnaderna väljer att med hjälp av skuld- och räntesvappar omvandla de låneavtal som den ingår uppstår en kreditrisk i finansieringen av lånen. Denna kreditrisk hänger enbart samman med risken att motparten i den svapptransaktion som kommissionen ingått får betalningssvårigheter. Det bör noteras att denna risk är större om svapptransaktionerna omfattar ett byte av kapital (valutasvapp) än om de endast omfattar ett byte av till exempel räntor (räntesvapp).

För att begränsa denna risk så långt det är möjligt för Europeiska gemenskapen väljer kommissionen noggrant ut motparterna i svapptransaktionerna på grundval av en analys av deras kreditrisk (när det gäller solvens och likviditet) som för ändamålet specialiserade företag genomför (så kallade ratinginstitut som Standard&Poor's och Moody's). Kommissionen väljer på grundval av dessa internationellt välrenommerade företags analyser endast ut motparter till svapptransaktionerna som erhållit en mycket god rating.

- I enlighet med artikel 3.2 i förordningen beslutar rådet om beviljande av ett lån eller en lämplig finansieringsmöjlighet, dess genomsnittliga löptid, dess totala storlek och storleken på de kontinuerliga delbetalningar som gör det möjligt för medlemsstaten att erhålla totalbeloppet. Rådets definition av dessa regler ger ett manöverutrymme när det gäller delutbetalningarnas utformning, särskilt beträffande valuta, löptid och typ av räntesats.

När medlemsstaten i fråga önskar erhålla en delutbetalning av det lån som gemenskapen beviljat i enlighet med systemets regler kan den meddela kommissionen sina önskemål beträffande dess utformning och kommissionen ser då till att anordna finansiering som på bästa sätt motsvarar de framförda önskemålen. Om dessa önskemål dock verkar olämpliga eller ogenomförbara på grund av de tekniska begränsningar som marknaderna innebär förbehåller sig kommissionen rätten att meddela medlemsstaten detta och att föreslå alternativa finansieringslösningar.

I **artikel 8** anges metoden för beräkning av takbeloppen för lån som beviljas enligt detta system.

I **artikel 9** beskrivs beslutsprocessen för lån som beviljas enligt detta system.

I **artikel 10** ges kommissionen i uppdrag att administrera lånen.

I förordning nr 1969/88 ges Europeiska fonden för monetärt samarbete i uppdrag att administrera lånen. I samband med att den andra etappen av den ekonomiska och monetära unionen inleddes upplöstes Europeiska fonden för monetärt samarbete i enlighet med artikel 117.2 i fördraget och dess uppgifter togs över av Europeiska monetära institutet (EMI), som upprättades genom samma artikel i fördraget.

Enligt artikel 123.2 i fördraget skall Europeiska centralbanken så snart den har upprättats och om det behövs överta EMI:s uppgifter. EMI skall i samband med detta träda i likvidation. I enlighet med dessa bestämmelser ansvarar Europeiska centralbanken numera för administrationen av de lån som beviljas enligt detta system. Eftersom denna uppgift i huvudsak är av administrativ karaktär är den inte en av Europeiska centralbankens viktigaste uppgifter. För enkelhetens och effektivitetens skull (motsvarande upplåning administreras av kommissionen på Europeiska gemenskapens vägnar) rekommenderas följaktligen att även uppgiften att administrera utlåningen tilldelas kommissionen.

I **artikel 11** anges hur ofta kommissionen skall ta fram en rapport som syftar till att kontrollera om det system som har upprättats fortfarande, i dess principer, närmare bestämmelser och tak, uppfyller det behov som föranledde dess införande. Följande ändringar jämfört med förordning 1969/88 har införts:

- Medan det angavs i förordningen vilken dag kommissionens första rapport om systemet skulle tas fram har det varit rådet som fastställt motsvarande dag för efterföljande rapporter. Det förefaller lämpligare att i förordningen ange hur ofta kommissionens rapporter hädanefter skall tas fram.

- I förordningen föreskrivs för närvarande att kommissionens rapport om systemet skall vara föremål för ett yttrande från Ekonomiska och finansiella kommittén och samråd med Europaparlamentet innan rådet kan göra sin granskning. Med tanke på att kommissionens rapport i huvudsak är av teknisk karaktär förefaller det av effektivitetsskäl lämpligt att begränsa sig till samrådet med Ekonomiska och finansiella kommittén innan rapporten läggs fram för rådet.

Genom **artikel 12** upphör förordning (EEG) nr 1969/88 att gälla.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

OM UPPRÄTTANDET AV ETT SYSTEM FÖR MEDELFRISTIGT EKONOMISKT STÖD TILL MEDLEMSSTATERS BETALNINGSBALANS

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁹, som lades fram efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹⁰,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 119.1 andra stycket i fördraget föreskrivs att rådet, på rekommendation från kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, skall bevilja ömsesidigt bistånd om en medlemsstat har svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter beträffande sin betalningsbalans. I artikel 119 anges inte med hjälp av vilket instrument som detta bistånd skall beviljas.
- (2) Ett lån till en medlemsstat bör kunna beviljas relativt snabbt för att främja att medlemsstaten i fråga så snabbt som möjligt och under stabila växelkursförhållanden vidtar ekonomisk-politiska åtgärder för att förhindra att det uppstår en allvarlig betalningsbalanskris och för att understödja sina konvergensansträngningar.
- (3) Varje lån till en medlemsstat skall vara förenat med krav på att medlemsstaten i fråga vidtar ekonomisk-politiska åtgärder som syftar till att återupprätta eller bibehålla en hållbar situation för landets betalningsbalans och som är avpassade till situationens allvar och situationens utveckling.
- (4) Det är viktigt att i förväg upprätta lämpliga förfaranden och instrument för att gemenskapen och medlemsstaterna vid behov skall kunna säkerställa att medelfristigt ekonomiskt stöd snabbt tillhandahålls, i synnerhet när omständigheterna kräver omedelbara åtgärder.
- (5) För att finansiera det beviljade stödet bör gemenskapen kunna använda sin kreditvärdighet för att i eget namn låna upp de medel som kommer att ställas till den

⁹ EGT C , , s . .

¹⁰ EGT C , , s . .

berörda medlemsstatens förfogande i form av lån. Denna typ av transaktioner är nödvändig för att uppnå gemenskapens mål enligt fördraget, särskilt målet om en harmonisk och väl avvägd utveckling av näringslivet inom gemenskapens som helhet.

- (6) Genom rådets förordning (EEG) nr 1969/88 har ett gemensamt system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans upprättats för detta ändamål.¹¹
- (7) De medlemsstater som har infört den gemensamma valutan är sedan den 1 januari 1999 inte längre berättigade till detta medelfristiga ekonomiska stöd. Detta finansiella stödsystem måste emellertid bibehållas för att kunna uppfylla inte bara de potentiella behoven hos de nuvarande medlemsstater som omfattas av undantag i fråga om deltagandet i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen, utan även för de nya medlemsstaternas behov fram till dess de inför den gemensamma valutan.
- (8) Införandet av den gemensamma valutan har gjort att antalet medlemsstater som kan komma i åtnjutande av instrumentet kraftigt minskat. Detta motiverar en nedsättning av det nuvarande totala lånetaket på 16 miljarder euro. Taket för de lån som kan beviljas bör emellertid bibehållas på en tillräckligt hög nivå för att samtidiga behov i flera medlemsstater skall kunna tillgodoses på ett adekvat sätt. Nedsättningen av taket för de totala lån som kan beviljas från 16 miljarder euro till 12 miljarder euro förefaller kunna motsvara detta behov.
- (9) Den påtagliga obalansen mellan antalet länder som kan komma i åtnjutande av lånen i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen och antalet länder som kan komma att behöva finansiera dem gör att det blir svårt att bibehålla ett system där de beviljade lånen direkt finansieras av alla de övriga medlemsstaterna. Det är därför lämpligt att dessa lån helt finansieras via kapitalmarknaderna eller de finansiella instituten, eftersom dessa nu har uppnått en utvecklings- och mognadsgrad som gör det möjligt för dem att hantera en sådan finansiering.
- (10) Formerna för utnyttjandet av ett sådant system bör närmare anges mot bakgrund av vunna erfarenheter, varvid de internationella finansmarknadernas utveckling samt dessa finansieringskällors inneboende tekniska möjligheter och begränsningar bör beaktas.
- (11) Det ankommer på rådet att besluta om beviljandet av ett lån eller ett lämplig finansiell facilitet, dess genomsnittliga löptid, dess totala belopp och beloppen för de successiva delutbetalningarna. De närmare detaljerna rörande delutbetalningarna, särskilt vad gäller valuta, löptid och räntevillkor bör emellertid fastställas i samråd mellan den stödberättigade medlemsstaten och kommissionen. När kommissionen bedömer att de lånevillkor som denna medlemsstat önskar resulterar i en finansiering som är oförenlig med de tekniska begränsningar som kapitalmarknaderna eller de finansiella instituten ställer upp, skall den föreslå alternativa finansieringslösningar.
- (12) För att finansiera de lån som beviljas med stöd av denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att i Europeiska gemenskapens namn ta upp lån på kapitalmarknaderna eller hos finansiella institut. Utvecklingen av de finansieringstekniker som används på dessa marknader och av dessa institut har medfört en generell användning av

¹¹ EGT L 178, 8.7.1988.

derivatinstrument, särskilt skuld- och/eller räntesvappar. För att kunna erbjuda lån med lägre finansieringskostnad, bör även kommissionen kunna utnyttja sådana finansiella produkter.

- (13) Det system för ekonomiskt stöd som införs genom förordning (EEG) nr 1969/88 bör på motsvarande sätt anpassas. Det är av tydlighetsskäl lämpligt att ersätta den nämnda förordningen.
- (14) Fördraget innehåller inte några andra befogenheter för antagande av denna förordning – i vilken det föreskrivs att gemenskapslånen endast får finansieras via kapitalmarknaderna och inte genom finansiering från övriga medlemsstater – än dem som föreskrivs i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ett gemenskapssystem för medelfristigt ekonomiskt stöd skall inrättas som gör det möjligt att bevilja lån till en eller flera medlemsstater som har drabbats av svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter avseende betalningsbalansen eller kapitalbalansen. Endast de medlemsstater som omfattas av undantag vad gäller deltagande i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen, enligt definitionen i artikel 122 i fördraget, kan komma i åtnjutande av detta gemenskapssystem.

Det totala utestående lånebelopp som medlemsstater kan beviljas enligt detta system skall högst uppgå till 12 miljarder euro.

2. I detta syfte skall kommissionen, på grundval av ett beslut som fattats av rådet enligt artikel 3 och efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén, vara bemyndigad att uppta lån på kapitalmarknaderna eller hos finansiella institut i Europeiska gemenskapens namn samt skuld- och/eller räntesvappar avsedda att omvandla dessa lån.

Artikel 2

När en medlemsstat med undantag planerar att utanför gemenskapen utnyttja finansieringskällor som är förbundna med krav i fråga om den ekonomiska politiken, skall medlemsstaten i förväg samråda med kommissionen och de övriga medlemsstaterna för att bland annat undersöka vilka möjligheter gemenskapens system för medelfristigt ekonomiskt stöd erbjuder. Sådant samråd skall hållas i Ekonomiska och finansiella kommittén.

Artikel 3

1. Rådet får ge medelfristigt ekonomiskt stöd på initiativ av
 - (a) kommissionen som i samförstånd med den medlemsstat som anholder om gemenskapens finansiering skall handla enligt artikel 119 i fördraget,
 - (b) en medlemsstat som har drabbats av svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter avseende betalningsbalansen eller kapitalbalansen.

2. Rådet skall, efter att ha undersökt situationen i den medlemsstat som har ansökt om medelfristigt ekonomiskt stöd samt det saneringsprogram eller program som är knutet till detta och som har lagts fram för att ligga till grund för medlemsstatens ansökan, som regel under samma möte besluta
 - (a) om ett lån eller en lämplig finansieringsfacilitet skall beviljas, om dess belopp och dess genomsnittliga löptid,
 - (b) de villkor i fråga om den ekonomiska politiken som är knutna till det medelfristiga ekonomiska stödet i syfte att återupprätta eller säkerställa en varaktig betalningsbalanssituation, och
 - (c) de närmare villkoren för lånet eller finansieringsfaciliteten där utbetalning eller dragning i regel sker i på varandra följande trancher, och där utbetalningen av varje tranch är beroende av en prövning av hur väl de resultat som uppnåtts vid genomförandet av programmet överensstämmer med de uppsatta målen.

Artikel 4

Om restriktioner på kapitalrörelser införs eller återinförs med stöd av artikel 120 i fördraget under den tid som det ekonomiska stödet ges, skall villkoren och de närmare bestämmelserna för dessa omprövas i enlighet med artikel 119 i fördraget.

Artikel 5

Kommissionen skall vidta de åtgärder som krävs för att i samarbete med Ekonomiska och finansiella kommittén löpande pröva att den medlemsstat som har erhållit ett lån av gemenskapen bedriver en ekonomisk politik som överensstämmer med saneringsprogrammet eller det program som är knutet till detta och med de övriga villkor som rådet har fastställt enligt artikel 3. I detta syfte skall medlemsstaten ställa all nödvändig information till kommissionens förfogande. På grundval av de resultat som en sådan prövning ger skall kommissionen, efter att ha inhämtat yttrande från Ekonomiska och finansiella kommittén, besluta om utbetalning av fler trancher.

Rådet skall besluta om eventuella anpassningar av de ekonomisk-politiska villkor som ursprungligen fastställdes.

Artikel 6

Lån som beviljas inom ramen för ett medelfristigt ekonomiskt stöd kan beviljas för konsolidering av ett stöd som beviljas av Europeiska centralbanken enligt den mycket kortfristiga finansieringsfaciliteten.

Artikel 7

1. De transaktioner som sker i samband med upplåning eller utlåning enligt artikel 1 skall ske med samma valutadag och får varken medföra någon ändring av förfallodagen eller någon valuta- eller ränterisk, eller någon annan kommersiell risk för gemenskapen.

Om de lån som tagits upp av gemenskapen är föremål för en skuld- eller räntesvapp, skall den inneboende kommersiella risken i en transaktion av det slaget begränsas genom att använda en motpart med mycket hög kreditvärdighet.

Om upplåningen är uttryckt, betalningsbar eller återbetalningsbar i valutan i en medlemsstat som omfattas av ett undantag, får lånet endast tas upp efter samråd med den statens behöriga myndigheter.

De närmare villkoren rörande de succesiva trancher som utbetalas av gemenskapen med stöd av systemet för ekonomiskt stöd skall vara föremål för förhandlingar mellan medlemsstaten och kommissionen. När kommissionen bedömer att de närmare villkor som medlemsstaten önskar medför en gemenskapsfinansiering som står i strid med de tekniska begränsningar som de finansiella marknaderna ställer upp eller som riskerar att skada gemenskapens anseende i egenskap av låntagare på de ifrågavarande marknaderna, förbehåller den sig rätten att vägra att godkänna dessa och att föreslå en alternativ lösning.

Om en medlemsstat beviljas ett lån som innehåller en klausul som gör det möjligt att lösa lånet i förtid och beslutar att utnyttja denna möjlighet, skall kommissionen vidta nödvändiga åtgärder.

2. På begäran av gäldenärsmedlemsstaten och om omständigheterna tillåter en förbättring av lånens räntesats, får kommissionen refinansiera eller lägga om de finansiella villkoren för hela eller delar av sin ursprungliga upplåning.

En sådan refinansiering eller rekonstruktion skall ske i enlighet med villkoren i punkt 1 och skall inte ha till följd att det berörda lånets genomsnittliga löptid förlängs eller att det belopp som är utestående på dagen för dessa transaktioner, uttryckt i löpande växelkurs, utökas.

3. Gemenskapens kostnader i samband med avslutet och genomförandet av varje transaktion skall betalas av gäldenärsmedlemsstaten.

4. Ekonomiska och finansiella kommittén skall hållas informerad om genomförandet av de transaktioner som avses i punkt 1 tredje stycket och punkt 2 första stycket.

Artikel 8

För tillämpningen av de tak som avses i artikel 1.1 andra stycket skall lånetransaktionerna bokföras till den växelkurs som gällde den dag de avslutades. Transaktionerna i samband med återbetalningen skall bokföras till den växelkurs som gällde den dag motsvarande låneavtal ingicks.

Artikel 9

Rådets beslut enligt artiklarna 3 och 5 skall fattas med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén.

Artikel 10

Kommissionen skall vidta nödvändiga åtgärder för att administrera lånen.

Artikel 11

Rådet skall var tredje år på grundval av en rapport från kommissionen, efter Ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande, pröva om det system som upprättats, i fråga om dess principer, närmare villkor och lånetak, fortfarande uppfyller de behov som föranledde dess införande.

Artikel 12

Förordning (EEG) nr 1969/88 skall upphöra att gälla.

Artikel [13]

Denna förordning träder i kraft den dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*